

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6390/2544

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลา โจทก์ นาย นิกร แก้วยวนจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 227, ป.อ. มาตรา 145, ป.อ. มาตรา 147, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยนำน้ำมันซึ่งจำเลยมีสิทธิเบิกไปใช้ได้ด้วยตนเองไปเติมใส่รถยนต์คันอื่นเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้นำรถยนต์คันอื่นนั้นไปใช้ในกิจกรรมอื่นซึ่งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ที่จำเลยจะพึงใช้ได้อันอาจถือได้ว่าจำเลยได้ประโยชน์จากการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวเป็นส่วนตัว เมื่อข้อเท็จจริงที่โจทก์นำเสนอมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำการเบียดบังเอาน้ำมันเชื้อเพลิงที่จำเลยส่งจ่ายไปเป็นของจำเลยหรือของผู้อื่นโดยทุจริตหรือไม่ จึงให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ขณะที่จำเลยเป็นเทศมนตรีเทศบาลเมืองสงขลา ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจหน้าที่ลงลายมือชื่อส่งจ่ายใบสั่งซื้อน้ำมันจากบริษัทจิตมีบุญ จำกัด เพื่อเติมไว้ใช้กับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา ซึ่งเป็นรถของทางราชการสำนักงานเทศบาลเมืองสงขลา มอบให้จำเลยไว้ใช้ในราชการ จำเลยได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและทุจริตหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2539 เวลากลางวัน จำเลยลงลายมือชื่อส่งจ่ายใบสั่งซื้อน้ำมันเบนซินซูเปอร์ไรส์สารตะกั่วจากบริษัทจิตมีบุญ จำกัด จำนวน 32 ลิตร คิดเป็นเงินจำนวน 297.60 บาท ในวันที่ 15 เมษายน 2539 เวลากลางวัน จำเลยลงลายมือชื่อส่งจ่ายใบสั่งซื้อน้ำมันเบนซินซูเปอร์จากบริษัทจิตมีบุญ จำกัด จำนวน 36.5 ลิตร คิดเป็นเงินจำนวน 346.75 บาท และในวันที่ 19 เมษายน 2539 เวลากลางวัน จำเลยลงลายมือชื่อส่งจ่ายใบสั่งซื้อน้ำมันเบนซินซูเปอร์จากบริษัทจิตมีบุญ จำกัด จำนวน 45.5 ลิตร คิดเป็นเงินจำนวน 432.25 บาท การซื้อน้ำมันของจำเลยแต่ละครั้งดังกล่าว จำเลยได้เบียดบังเอาเป็นของตนเองโดยนำไปเติมใช้กับรถยนต์คันอื่น มิใช่รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา อันเป็นการเสียหายแก่เทศบาลเมืองสงขลาขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 145 (ที่ถูกมาตรา 147), 151, 91 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษากลับ เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 5 ปี ชื่อน้ำมันของจำเลยที่รับว่าเอาน้ำมันไปใช้กับรถยนต์ส่วนตัวเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสาม คงจำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน เรียงกระทงลงโทษรวมเป็นจำคุก 10 ปี จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าระหว่างวันเวลาเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งเทศมนตรีเทศบาลเมืองสงขลา จำเลยในฐานะเทศมนตรีเทศบาลเมืองสงขลาได้รับมอบรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา ไว้ใช้ตามตำแหน่ง โดยมีนายสิทธิศักดิ์ เอียนแข่ง ลูกจ้างชั่วคราวของเทศบาลเมืองสงขลาเป็นพนักงานขับรถ สำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้กับรถยนต์คันดังกล่าวเบิกจ่ายจากเงินของเทศบาลเมืองสงขลา จำเลยเป็นผู้มีอำนาจ

ลงลายมือชื่อส่งจ่ายใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจากบริษัทจิตรมีบุญ จำกัด ในนามของเทศบาลเมืองสงขลา จำเลยได้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้กับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา เรื่อยมาจนกระทั่งวันที่ 11 เมษายน 2539 นายสิทธิศักดิ์ ขัณฑ์ประยงค์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา เกิดอุบัติเหตุรถเสียหาย พนักงานสอบสวนนำรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา ไปเก็บรักษาไว้ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสงขลา ในระหว่างที่รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา ใช้การนั้น จำเลยได้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงเอกสารหมายเลข จ.5 ถึง จ.7 และมีการเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามใบสั่งซื้อไปใช้กับรถยนต์คันอื่นซึ่งมิใช่รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา ต่อมาปลัดเทศบาลเมืองสงขลา ได้จ่ายเงินส่วนตัวแทนเทศบาลเมืองสงขลาสำหรับใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงเอกสารหมายเลข จ.5 ถึง จ.7 ไปแล้วปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกมีว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้องหรือไม่ ปัญหาดังกล่าวจำเลยฎีกาว่าขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งเทศมนตรีเทศบาลเมืองสงขลา มีสิทธิใช้รถยนต์พร้อมน้ำมันเชื้อเพลิงของเทศบาลเมืองสงขลาเพื่อปฏิบัติราชการตามตำแหน่งหน้าที่ของจำเลย เมื่อรถยนต์ที่เทศบาลเมืองสงขลา มอบให้จำเลยใช้เกิดเสียหาย ใช้การไม่ได้ ในการปฏิบัติราชการจำเลยจำเป็นต้องมีรถยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงที่จำเลยเบิกจ่ายได้ใช้กับรถยนต์ที่จำเลยปฏิบัติราชการตามตำแหน่งหน้าที่ จำเลยจึงไม่มีความผิดตามฟ้อง เห็นว่า จำเลยในฐานะเทศมนตรีเทศบาลเมืองสงขลา มีสิทธิใช้รถยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงของเทศบาลเมืองสงขลาสำหรับรถยนต์เป็นการใช้คงรูป คือเมื่อหมดอำนาจหน้าที่จะใช้แล้ว จำเลยต้องส่งคืนรถยนต์ตามสภาพ ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นทรัพย์สินที่แม้จะพึงได้ว่าเป็นของเทศบาลเมืองสงขลาแต่ก็เป็นทรัพย์สินที่ย่อมสิ้นเปลืองหมดไปเพราะการใช้ เมื่อข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์ได้ความว่า จำเลยมีสิทธิเบิกน้ำมันเชื้อเพลิงไปใช้ได้ด้วยตนเองน้ำมันเชื้อเพลิงที่จำเลยส่งจ่ายตามใบสั่งซื้อจะเติมใช้กับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา หรือไม่ก็ตาม น้ำมันเชื้อเพลิงที่จำเลยส่งจ่ายจากบริษัทจิตรมีบุญ จำกัด ย่อมต้องสิ้นเปลืองหมดไปเพราะการใช้ตามปกติ อีกประการหนึ่งไม่ปรากฏว่าจำเลยได้นำรถยนต์คันอื่นที่เติมน้ำมันเชื้อเพลิงตามเอกสารหมายเลข จ.5 ถึง จ.7 ไปใช้ในกิจกรรมอื่นซึ่งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ที่จำเลยจะพึงใช้ได้เฉกเช่นเดียวกันกับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข-2208 สงขลา อันอาจถือได้ว่าจำเลยได้ประโยชน์จากการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวเป็นการส่วนตัวการที่จำเลยนำน้ำมันเชื้อเพลิงที่ส่งจ่ายตามใบสั่งซื้อเอกสารหมายเลข จ.5 ถึง จ.7 ไปเติมใส่รถยนต์คันอื่นเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ที่พึงใช้ได้ตามปกติ คงพึงได้แต่เพียงว่า จำเลยปฏิบัติการผิดระเบียบขั้นตอนของเทศบาลเมืองสงขลาเท่านั้น ข้อเท็จจริงเท่าที่โจทก์นำสืบยังมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำการเบียดบังเอาน้ำมันเชื้อเพลิงที่จำเลยส่งจ่ายไปนั้นเป็นของจำเลยหรือของผู้อื่นโดยทุจริตหรือไม่ จึงให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาข้ออื่น ๆ ของจำเลยอีกต่อไป ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษาลงโทษจำเลยนั้นศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยฟังขึ้น"พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

วิชัย ชื่นชมพูนุท · สุรศักดิ์ กาญจนวิทย์ · พีรพล จันทรสว่าง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6390/2544>